

Arrest

nr. 81 237 van 15 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VROMBAUT, loco advocaat W. GARDIN, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 maart 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 1 april 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 oktober 2011.

1.3. Op 27 januari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 7 juli 1966 geboren in Karada, Bagdad. In 1991 vertrok u naar de Verenigde Staten waar u in 2000 de Amerikaanse nationaliteit verkreeg. In 2002 vluchtte u naar Zwitserland omdat u in de Verenigde Staten onder druk zou worden gezet door Iraakse politici die samenwerken met de Amerikanen. U vroeg asiel aan in Zwitserland en werd volgens uw verklaringen erkend als vluchteling. U vertrok daarna naar Duitsland om werk te zoeken. U vond niet het geschikte werk en keerde in 2004 terug naar de Verenigde Staten. In 2007 werkte u met de firma SOSi samen met het Amerikaanse leger in Irak. U zou hier als militair adviseur hebben gewerkt. Toen u in 2008 terugkeerde naar de VS, merkte u dat u geen werk meer kon krijgen. Volgens uw verklaringen komt dit door de inmenging van Amerikanen uit Saoedi Arabië. Op 26 of 27 maart 2011 reisde u per vliegtuig naar België waar u asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: twee Amerikaanse paspoorten, uw certificaat van naturalisatie, uw rijbewijs, een werkbadge, een naamkaart, een opleidingscertificaat, een foto van uzelf en generaal Petraeus, een loonfiche van SOSi, een document van het Amerikaanse leger, vijf prints van e-mails over uw problemen, zeven opleidingscertificaten en een print van een academisch plan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève dient te koesteren of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierop volgende redenen.

Allereerst dient worden vastgesteld dat u Amerikaans staatsburger bent. Uw vrees dient dan ook ten opzichte van dit land onderzocht te worden. U haalt echter onvoldoende ernstige elementen aan op basis waarvan kan worden besloten dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. Uw problemen zouden begonnen zijn nadat u terugkeerde uit Irak. Daar zou u via SOS international in 2007-2008 gewerkt hebben voor het Amerikaanse leger. De verklaringen over de precieze inhoud van uw toenmalige functie zijn echter weinig geloofwaardig. Volgens uw verklaringen zou u lid geweest zijn van een speciale groep die direct onder bevel stond van Generaal Petraeus. Jullie werden naar Irak gestuurd om Al Qaida (AQ) te verslaan. Verder zou u volgens uw verklaringen vier taken tezelfdertijd hebben uitgevoerd. Het verwerken en analyseren van informatie over AQ, het opvolgen en viseren van leden van AQ, vergaderen met de clan- en stamhoofden en tot slot zou u ook privé adviseur geweest zijn van de militaire opperbevelhebber van de Amerikaanse troepen in Rusafa, Bagdad en adviseur van het grootste deel van de leiders van het Amerikaanse leger in Irak (CGVS, p. 10, 11). Het is echter weinig waarschijnlijk dat iemand met uw profiel al deze taken zou hebben uitgevoerd. U heeft nooit enige vorm van militaire opleiding gevolgd, uw opleidingsniveau beperkt zich tot het bachelorniveau, en uit het gehoor en de documenten die u voorlegt blijkt dat uw kennis van het Engels bijzonder beperkt is. Aangezien u uw problemen die aanleiding gaven tot uw vlucht uit de Verenigde Staten, linkt aan uw werk in Irak, rijzen er bijgevolg ook twijfels omtrent de geloofwaardigheid van deze problemen.

Wat er ook van zij, de problemen die u in de Verenigde Staten zou ondervinden, zijn onvoldoende ernstig om gewag te maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U zou geen werk kunnen vinden omdat Amerikanen van Saoedische afkomst dit zouden verhinderen. Volgens uw verklaringen zouden ze dit doen met elke persoon die iets wil veranderen in Irak en goed werk wil leveren en omdat u geweigerd had met hen samen te werken (CGVS, p. 8, 9). U kunt echter niet aannemelijk maken of feitelijke bewijzen voorleggen dat dit daadwerkelijk het geval zou zijn. U antwoordt enkel in algemene en vage bewoordingen over de invloed en de belangen van de politici uit de Golfstaten en de Verenigde Staten (CGVS, p. 8, 9, 12, 18). U kan echter niet overtuigen dat u hierdoor geen enkele job zou kunnen krijgen. Het is dan ook allesbehalve aannemelijk dat u, ook al zouden bepaalde personen eventueel verhinderen dat u welbepaalde jobs zou krijgen, geen enkele job meer zou kunnen uitoefenen in Irak. Het blijkt bovendien dat u wel degelijk nog werkaanbiedingen krijgt. Dat u echter niet wordt aangenomen kan evengoed aan uw competenties of profiel liggen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u gewoon kunt solliciteren en geregeld uitgenodigd wordt voor sollicitatiegesprekken. Uw laatste werkaanbieding zou u trouwens zelf geweigerd hebben omdat u geen levensverzekering kreeg (CGVS, p. 6, 7, 8, 13, 18).

Hierbij aansluitend dient te worden gesteld dat, indien u daadwerkelijk zou gediscrimineerd zijn voor bepaalde jobs, u geen enkele poging heeft ondernomen om naar een overheidsinstantie in de Verenigde Staten te gaan met uw klachten (CGVS, p. 10, 12). Tot slot dient nog worden te worden aangestipt dat u in 2002 reeds in Zwitserland asiel zou hebben aangevraagd waarbij u de vluchtelingenstatus zou hebben verkregen. Bij deze asielaanvraag zou u echter verzwegen hebben dat

u de Amerikaanse nationaliteit bezat (CGVS, p. 4). Na twee jaar en een verblijf in Duitsland om beter werk te zoeken zou u gewoon terugkeren naar de Verenigde Staten. Hoewel dit feit geen directe invloed heeft op uw huidige asielaanvraag is het wel een aanwijzing voor uw gebrek aan algemene geloofwaardigheid en oprechtheid. Gezien uw verklaringen op het CGVS, uw nationaliteit en uw verleden heeft het er alle schijn van dat u de asielprocedure misbruikt om economische motieven.

Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u zowel de vluchtelingenstatus als de status van subsidiaire bescherming te weigeren.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten van het Amerikaanse leger en van SOSi bevatten geen gegevens over de precieze inhoud van uw functie. De e-mails bevatten geen enkele informatie waaruit zou blijken dat u vervolging dient te vrezende. Verder tonen ze u gebrekkige kennis van de Engelse taal aan. De overige documenten zijn een aanwijzing voor uw identiteit, nationaliteit en opleidingsniveau, ze doen echter geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsverplichting, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat hij in het gehoorverslag de vier deeltaken van zijn toenmalige job heeft omschreven maar dat dit nog niet wil zeggen dat hij deze vier taken op hetzelfde moment moest uitvoeren, en meent hij dat het niet aan de commissaris-generaal is om te oordelen of hij al dan niet geschikt was voor de job en daar de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas op te baseren. Volgens verzoeker is een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken een kennelijke schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Hij vervolgt dat er geen elementen in het administratief dossier terug te vinden zijn die een dergelijk oordeel in rechte en in feite kunnen dragen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de verwerende partij zich in haar eigen beslissing tegenspreekt door eerst te stellen dat zijn vrees ten opzichte van de Verenigde Staten van Amerika moet onderzocht worden en verder te stellen dat zij niet aanneemt dat verzoeker in Irak geen enkele job meer zou kunnen uitoefenen. Verzoeker is van oordeel dat de commissaris-generaal met deze contradictie het zorgvuldigheidsbeginsel schendt omdat hij niet de moeite heeft genomen om zijn eigen beslissing goed te motiveren en zichzelf tegen te spreken in zijn eigen beslissing.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij Amerikaans staatsburger is en zijn vrees ten opzichte van dit land onderzocht te worden, doch blijkt dat hij onvoldoende ernstige elementen aanhaalt op basis waarvan kan worden besloten dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenverdrag koestert, (ii) zijn problemen zouden begonnen zijn nadat hij terugkeerde uit Irak waar hij via SOS international gewerkt zou hebben voor het Amerikaanse leger, maar zijn verklaringen hieromtrent weinig geloofwaardig zijn en er bijgevolg twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van deze problemen, (iii) de problemen die hij in de Verenigde Staten zou ondervinden in elk geval onvoldoende ernstig zijn om gewag te maken van een gegronde vrees voor vervolging, zoals toegelicht, (iv) indien hij daadwerkelijk zou gediscrimineerd zijn voor bepaalde jobs, hij geen enkele poging heeft ondernomen om naar een overheidsinstantie in de Verenigde Staten te gaan met zijn klachten, (v) hij verklaart in 2002 reeds in Zwitserland erkend te zijn geweest als vluchteling en na twee jaar en een verblijf in Duitsland om beter werk te zoeken zou teruggekeerd zijn naar de Verenigde Staten, wat een aanwijzing is voor zijn gebrek aan algemene geloofwaardigheid en oprechtheid en het er alle schijn van heeft dat hij de asielprocedure misbruikt om economische motieven en (vi) de documenten die hij voorlegt bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen.

2.4. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Deze vluchtelingrechtelijke vervolging veronderstelt een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. Hathaway, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101 e.v.) Krachtens artikel 48/3 van vreemdelingenwet moeten de daden van vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag "a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a)". De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

2.5. De Raad wijst er voorts op dat de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker de Amerikaanse nationaliteit heeft en zijn vrees derhalve dient te worden onderzocht ten aanzien van de Verenigde Staten van Amerika. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt in de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker onvoldoende ernstige elementen aanhaalt op basis waarvan kan worden besloten tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Deze conclusie werd genomen omdat verzoeker enerzijds niet aannemelijk kon maken dat hij in 2007-2008 via SOS international voor het Amerikaanse leger zou hebben gewerkt en anderzijds de aangehaalde problemen in de Verenigde Staten, die een gevolg zouden zijn van deze tewerkstelling, niet ernstig genoeg zijn om gewag te maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag.

2.6. Waar verzoeker stelt dat het niet aan de commissaris-generaal is om te oordelen of hij geschikt was voor de job en voorhoudt dat hierop de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas werd gebaseerd, dient te worden vastgesteld dat hij volledig voorbij gaat aan de motivering van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat zijn problemen onvoldoende ernstig zijn gelet op het feit dat hij evenmin aannemelijk kan maken dat hij daadwerkelijk wordt gediscrimineerd voor bepaalde jobs. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing verkeerdelijk gesteld wordt dat verzoeker in Irak geen enkele job meer zou kunnen uitoefenen, doch ziet niet in hoe deze materiële vergissing de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing aantast en afbreuk kan doen aan de vaststelling dat verzoeker 1) geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij inderdaad in de Verenigde Staten geen werk zou vinden omdat Amerikanen van Saoedische afkomst dit verhinderen, 2) wel degelijk nog geregeld werd uitgenodigd voor sollicitatiegesprekken, 3) zijn laatste werkaanbieding zelf zou geweigerd hebben omdat hij een welbepaald extralegaal voordeel, een levensverzekering, niet zou verkrijgen. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat zelfs al zou verzoeker problemen kennen om werk te vinden in de Verenigde Staten dit een louter economisch probleem is dat niet in het minst ressorteert onder de criteria van het Verdrag van Genève. Tot slot wordt correct vastgesteld dat verzoeker indien hij daadwerkelijk zou gediscrimineerd zijn voor bepaalde jobs, hij geen enkele poging heeft ondernomen om naar een overheidsinstantie in de Verenigde Staten te gaan met zijn klachten.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aanvoert, doch nergens in het verzoekschrift aantoonde waarom hij meent een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 te lopen. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, ontwaart de Raad in het

administratief dossiergeen andere elementen waaruit zou blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan derhalve niet worden volgehouden.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.10. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS